

1 כללי בריאות העם (טיהור מי שופכין המיועדים להשקיה), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 65א לפקודת בריאות העם, 1940, ולאחר שהתייעצתי עם שר החקלאות, אני מתקין כללים אלה:

1. הגדרות

(תיקון התש"ן)

בכללים אלה -

"בדיקה" - בדיקה במעבדה או בדיקת שדה;

"היתר" - היתר שניתן לפי סעיף 65א לפקודה;

"המהנדס" - מהנדס תברואה מחוזי של משרד הבריאות;

"המנהל" - המנהל הכללי של משרד הבריאות, או מי שהוא הסמיך לענין כללים אלה או מקצתם;

"הספר" - ההוצאה האחרונה של "שיטות סטנדרטיות לבדיקות מים ושפכים", שהוציא האיגוד האמריקאי לבריאות הציבור, ושינגטון, די.סי., ארה"ב, ואשר עותק ממנו מופקד בספריה לרפואה ציבורית ע"ש ד"ר ש. זימן במשרד הבריאות ירושלים, לעיונם של המעוניינים בכך בשעות העבודה הרגילות של הספריה;

"מי שופכין" - מים שלאחר שימוש בבית, בתעשייה, במלאכה או במשק חקלאי, לרבות פסולת נוזלית המכילה מוצקים בתרחיף או בתמיסה, שמקורם באדם או בבעלי חיים, בין אם הם מהולים במים ובין אם לאו, בין אם הם זורמים בצינור או בנחל ובין אם הם זורמים או מצויים בכל מקום אחר;

"ממונה לאיכות הסביבה" - מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו לענין כללים אלה;

"מעבדה מוכרת" - מעבדה שהכיר בה המנהל לצורך כללים אלה;

"מערכת טיהור" - מערכת מיתקנים שנועדו לטיהור מי שופכין כדי להופכם לקולחים;

"קולחים" -

(1) מי שופכין שעברו טיהור במערכת טיהור שניוני-אירובי, שאישר אותה המהנדס או המנהל, בהתייעצות

עם הממונה לאיכות הסביבה, ופועלת בצורה המניחה את דעתו;

(2) מי שופכין שעברו טיהור טבעי להנחת דעתו של המהנדס או המנהל ושהוא אישר אותם בכתב לאחר

התייעצות עם הממונה לאיכות הסביבה כראויים להשקיה;

(3) מים מהולים בקולחים;

(4) מי ניקוז מבריכות שחיה שלא נוספו להם בכל דרך שהיא מי שופכין.

2. איסור השקיה במי שופכין

לא ישקה אדם גידולים חקלאיים במי שופכין אלא אם הם קולחים ובהתאם לכללים אלה.

3. תנאים לאישור מערכת טיהור

(תיקון התש"ן)

(א) בקשה לאישור מערכת טיהור מי-שופכין המיועדים להשקיה (להלן - האישור) תוגש למהנדס במשרדו במחוז שבו נמצאת מערכת הטיהור שבעדה נתבקש האישור.

(ב) החליט המהנדס לאחר שהתייעץ עם הממונה לאיכות הסביבה לאשר את הבקשה או לסרב לה, יעביר למבקש את

האישור או החלטת הסירוב.

- (ג) המבקש רשאי לערער בפני המנהל על החלטת המהנדס תוך 30 ימים מיום שקיבל את ההודעה כאמור בסעיף קטן (ב).
(ד) החלטת המנהל תהיה סופית.

4. תוקף האישור וחיודו

- (א) תקפו של אישור הוא לשנה אחת בלבד.
(ב) בקשה לאישור חדש תוגש למהנדס במשרדו במחוז שבו נמצאת מערכת הטיהור שלושה חדשים לפני פקיעת תוקף האישור.
(ג) הוגשה בקשה לאישור חדש, רשאי המבקש להמשיך ולהשתמש בקולחים עד להחלטת המהנדס.

5. תנאים להשקיית גידול שסוגו מופיע בתוספת

בכפוף לאמור בסעיף 6, קולחים לא ישמשו אלא להשקיית אותם גידולים חקלאיים שסוגם פורט בתוספת, וזאת בתנאים אלה:

- (1) המשתמש בקולחים מחזיק בהיתר בר-תוקף וממלא אחר תנאיו;
- (2) ריכוז החמצן הנמס בקולחים הוא לפחות חצי מיליגרם לליטר;
- (3) הקולחים אינם מכילים תרכובות טוקסיות העלולות, לדעת המנהל, לסכן בריאותם של אלה הבאים במגע עם הקולחים או עם הגידול המושקה, בין כשהוא בשדה ובין לאחר שנקטף.

6. תנאים להשקיית גידול שסוגו אינו מופיע בתוספת

(תיקון התש"ן)

- (א) גידול שסוגו לא פורט בתוספת לא יושקה בקולחים אלא אם ניתנה למשתמש הסכמת המנהל בכתב ומראש, ואם התקיימו גם התנאים הנקובים בסעיף 5.
(ב) המנהל יחליט על מתן הסכמה כאמור בסעיף זה, בתנאים או בלעדיהם, או על סירוב לתתה, רק לאחר שיתיעץ עם נציב המים ועם הממונה לאיכות הסביבה.
(ג) המנהל לא יתן הסכמה כאמור בסעיף זה אלא אם שוכנע כי אין בהשקיה

בקולחים כאמור כדי לפגוע בבריאות הציבור; בהסכמה יפרט המנהל את סוג הגידולים המאושר להשקיה בקולחים, את איכות הקולחים המאושרים, את שיטת ההשקיה וכיוצא באלה.

7. בדיקת שדה

(תיקון התש"ן)

- (א) נקבעה בהיתר בדיקת שדה, תיערך בדיקת השדה בשיטה שאישר המנהל בהיתר, בידי אדם (להלן - הדוגם) שהסמך לכך המנהל הכללי של המשרד לאיכות הסביבה.
(אא) אישור שיטת בדיקת שדה יהיה בהתייעצות עם הממונה לאיכות הסביבה.
(ב) הדוגם ירשום, מיד עם גמר בדיקת השדה, בספר מיוחד (להלן - ספר שדה) המיועד למטרה זו בלבד, פרטים אלה:

(1) תאריך הדיגום;

(2) שעת הדיגום;

(3) נקודת הדיגום;

(4) תוצאת בדיקת השדה;

(5) הערות.

(ג) ספר השדה יעמוד לעיונם של המהנדס, של המנהל ושל הממונה לאיכות הסביבה או מי שימנו לכך, בשעות העבודה הרגילות; הספר יישמר במשך שנתיים לפחות ממועד הרישום האחרון בו.

8. בדיקת מעבדה

נקבעה בהיתר בדיקה במעבדה, תיערך הבדיקה במועדים שנקבעו בהיתר, במעבדה מוכרת ולפי השיטה שנקבעה בספר, או כל שיטה אחרת שקבע המנהל.

9. תחילה

תחילתם של כללים אלה ביום ו' בטבת התשמ"ב (1 בינואר 1982).

תוספת

(סעיף 5)

סוגי גידולים המותרים להשקיה בקולחים

1. גידולים חקלאיים שאינם משמשים למאכל אדם, כגון כותנה, גידולי זרעים ומספוא יבש.
 2. גידולים חקלאיים המיועדים לתעשייה, העוברים תהליכים תעשייתיים המונעים העברת מיקרואורגניזמים, כגון דגנים וסלק סוכר, ולמעט גידולים המיועדים לתעשיית השימורים.
 3. חורשות ויערות במקומות שאינם מיועדים לנופש או מחנאות.
- י"ח בתמוז התשמ"א (20 ביולי 1981)

אליעזר שוסטק

שר הבריאות

[1]. ק"ת 4263, התשמ"א (27.8.1981), עמ' 1357.

תיקון: ק"ת 5273, התש"ן (14.6.1990), עמ' 718.

//